

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1483

z dnia 1 września 2015 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1106/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii w następstwie ponownego dochodzenia w sprawie absorpcji na podstawie art. 12 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 12 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Obowiązujące środki

- (1) Rada nałożyła, rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1106/2013⁽²⁾, ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii („dochodzenie pierwotne”). Wprowadzone środki przyjęły formę cła *ad valorem* wynoszącego od 0,7 % do 12,5 % w przypadku przedsiębiorstw objętych próbą, 5 % w przypadku nieobjętych próbą przedsiębiorstw współpracujących oraz 12,5 % w przypadku przedsiębiorstw niewspółpracujących.
- (2) Rada nałożyła, rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 861/2013⁽³⁾, ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii, wynoszące od 3,0 % do 3,7 %.

2. Wniosek o wszczęcie ponownego dochodzenia w sprawie absorpcji

- (3) Komisja otrzymała wniosek o wszczęcie ponownego dochodzenia w sprawie absorpcji dotyczącego obowiązujących środków, na podstawie art. 12 rozporządzenia podstawowego.
- (4) Wniosek został złożony w dniu 21 października 2014 r. przez Europejską Konfederację Przemysłu Żelaza i Stali („Eurofer” lub „wnioskodawca”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % całkowitej produkcji unijnej niektórych drutów ze stali nierdzewnej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1106/2013 z dnia 5 listopada 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii (Dz.U. L 298 z 8.11.2013, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 861/2013 z dnia 2 września 2013 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii (Dz.U. L 240 z 7.9.2013, s. 1).

- (5) W uzasadnieniu wniosku podano, że w następstwie nałożenia ceł antydumpingowych na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii ceny eksportowe zmniejszyły się i nie nastąpiła wystarczająca zmiana cen odsprzedaży lub kolejnych cen sprzedaży w Unii. Doprowadziło to do zwiększenia marginesu dumpingu, co ograniczyło planowane skutki zaradcze obowiązujących środków.

3. Wszczęcie ponownego dochodzenia w sprawie absorpcji

- (6) Po poinformowaniu państw członkowskich i ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody do ponownego wszczęcia dochodzenia, w dniu 3 grudnia 2014 r. w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) Komisja ogłosiła wszczęcie ponownego dochodzenia w sprawie absorpcji na podstawie art. 12 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

4. Zainteresowane strony

- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja wezwała zainteresowane strony do skontaktowania się z nią w celu wzięcia udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja wyraźnie poinformowała wnioskodawcę, producentów eksportujących i importerów, o których wiadomo, że są zainteresowani, oraz przedstawicieli Indii o wszczęciu ponownego dochodzenia w sprawie absorpcji i zaprosiła te podmioty do wzięcia w nim udziału.
- (8) Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub rzecznikiem praw stron w postępowaniach handlowych. Żadna z zainteresowanych stron nie zgłosiła się ani nie wystąpiła z wnioskiem o przesłuchanie.

5. Kontrola wyrywkowa

- (9) Ze względu na dużą liczbę indyjskich producentów eksportujących oraz importerów niepowiązanych w Unii w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano kontrolę wyrywkową zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (10) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór reprezentatywnej próby, poproszono indyjskich producentów eksportujących oraz importerów niepowiązanych o zgłoszenie się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia ponownego dochodzenia w sprawie absorpcji i o dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (11) Siedemnastu producentów eksportujących z Indii przedstawiło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę sześciu przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw, opierając się na największej reprezentatywnej wielkości wywozu do Unii, którą można było odpowiednio zbadać w dostępnym czasie. Przedsiębiorstwa objęte próbą są tożsame z tymi, które objęto próbą lub badaniem indywidualnym w dochodzeniu pierwotnym, z wyjątkiem Macro Bars and Wires, w odniesieniu do którego w toku dochodzenia pierwotnego stwierdzono, że nie stosowało dumpingu i w konsekwencji nie podlegało ono ponownemu dochodzeniu.
- (12) Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zasięgnięto opinii wszystkich znanych producentów eksportujących i władz Indii w kwestii doboru próby. Żaden z tych podmiotów nie zgłosił uwag. W związku z powyższym Komisja zdecydowała o zachowaniu proponowanej próby składającej się z sześciu przedsiębiorstw/grup przedsiębiorstw i wszystkie zainteresowane strony zostały odpowiednio poinformowane o ostatecznym doborze próby.
- (13) W skład próby eksportujących producentów drutów ze stali nierdzewnej wchodzi następujące podmioty:
- Garg Inox,
 - Nevatia Steel & Alloys,
 - Raajratna Metal Industries,

⁽¹⁾ Dz.U. C 433 z 3.12.2014, s. 8.

- Grupa Venus (Hindustan Inox, Precision Metals, Sieves Manufacturer India i Venus Wire Industries),
 - Viraj Profiles – wymienione przedsiębiorstwa były objęte próbą w dochodzeniu pierwotnym,
 - KEI Industries – to przedsiębiorstwo zostało objęte badaniem indywidualnym w toku dochodzenia pierwotnego.
- (14) Łącznie skontaktowano się z 22 znanymi importerami niepowiązanymi, z których jeden zgłosił się i udzielił odpowiedzi na formularz dotyczący kontroli wrywkowej. Nie było zatem potrzeby przeprowadzania kontroli wrywkowej importerów niepowiązanych.

6. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszach

- (15) Komisja przesłała kwestionariusze do sześciu objętych próbą indyjskich producentów eksportujących/grup producentów eksportujących. Otrzymano odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od wszystkich wymienionych podmiotów. Ponieważ współpracujący importer niepowiązany nie dokonywał przywozu produktu objętego postępowaniem do Unii podczas okresu objętego dochodzeniem w sprawie absorpcji, nie przesłano do niego kwestionariusza.
- (16) Z uwagi na różne wyjątkowe okoliczności niektórzy objęci próbą producenci eksportujący złożyli wnioski o przedłużenie terminu udzielenia odpowiedzi. Terminy były przedłużane, pod warunkiem że wnioski były właściwie uzasadnione. W związku z powyższym czas trwania ponownego dochodzenia w sprawie absorpcji przekroczył zwykły okres sześciu miesięcy, przewidziany w art. 12 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

7. Wizyty weryfikacyjne

- (17) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów ponownego dochodzenia. Wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie wszystkich objętych próbą indyjskich producentów eksportujących.

8. Okresy objęte ponownym dochodzeniem w sprawie absorpcji

- (18) Okres objęty ponownym dochodzeniem w sprawie absorpcji trwał od dnia 1 października 2013 r. do dnia 30 września 2014 r. („ODA”). Okres objęty dochodzeniem pierwotnym trwał od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r. („ODP”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (19) Produkt objęty niniejszym ponownym dochodzeniem w sprawie absorpcji jest tożsamy z produktem objętym dochodzeniem pierwotnym zdefiniowanym jako druty ze stali nierdzewnej zawierające:
- 2,5 % lub więcej masy niklu, inne niż drut zawierający 28 % lub więcej, ale nie więcej niż 31 % masy niklu i 20 % lub więcej, ale nie więcej niż 22 % masy chromu,
 - mniej niż 2,5 % masy niklu, inne niż drut zawierający 13 % lub więcej, ale nie więcej niż 25 % masy chromu i 3,5 % lub więcej, ale nie więcej niż 6 % masy aluminium,

obecnie objęte kodami CN 7223 00 19 i 7223 00 99, pochodzące z Indii.

- (20) W ramach dochodzenia wykazano, że produkt objęty postępowaniem, produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym w Indiach, a także produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny mają podobne podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne i podobne zastosowania. Produkty te uznaje się zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. USTALENIA WYNIKAJĄCE Z PONOWNEGO DOCHODZENIA W SPRAWIE ABSORPCJI

- (21) W ujęciu ogólnym ponowne dochodzenie w sprawie absorpcji wszczęte na podstawie art. 12 rozporządzenia podstawowego ma na celu ustalenie, czy ceny eksportowe obniżyły się lub czy nie nastąpiły wystarczające zmiany cen odsprzedaży lub kolejnych cen sprzedaży produktu objętego postępowaniem w Unii od czasu wprowadzenia środków pierwotnych. Na drugim etapie, w przypadku stwierdzenia absorpcji, konieczne będzie obliczenie nowego marginesu dumpingu.

1. Spadek cen eksportowych

- (22) Przy ustalaniu, czy nastąpił spadek cen eksportowych Komisja określiła dla każdego badanego przedsiębiorstwa jego ceny eksportowe CIF (koszt, ubezpieczenie i fracht) na granicy celnej Unii w ODA i porównała te ceny z odpowiednimi cenami eksportowymi określonymi podczas ODP.
- (23) Producenci eksportujący objęci próbą dokonywali wywozu do Unii bezpośrednio do niezależnych klientów lub za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych.
- (24) W przypadku gdy producenci eksportujący wywozili produkt objęty postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii, cena eksportowa została ustalona na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem przy jego wywozie do Unii, zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (25) W przypadku gdy producenci eksportujący wywozili produkt objęty postępowaniem do Unii za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego działającego jako importer, cena eksportowa została ustalona na podstawie ceny, po której przywieziony produkt został po raz pierwszy odsprzedany niezależnym klientom w Unii, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W takim przypadku dokonano dostosowań ceny w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, w tym kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, oraz w odniesieniu do osiągniętych zysków.
- (26) W odniesieniu do wszystkich objętych próbą przedsiębiorstw/grup przedsiębiorstw Komisja porównała ceny rodzajów produktu sprzedawanych w ODA z tymi samymi rodzajami produktu sprzedawanymi w ODP oraz obliczyła dla nich średni ważony poziom absorpcji.
- (27) Porównania tego dokonano w EUR. W przypadku sprzedaży za pośrednictwem importera powiązanego ceny odsprzedaży wyrażone w EUR (lub USD, lub GBP) zostały przeliczone na INR, aby móc odliczyć wszelkie koszty poniesione między przywozem i odsprzedażą. Natomiast w przypadku sprzedaży bezpośrednio przez indyjskiego producenta eksportującego wszelkie koszty poniesione między granicą Indii i granicą Unii wyrażone w INR zostały dodane do cen FOB wyrażonych w INR. W konsekwencji uzyskane wartości CIF zostały przeliczone na EUR.
- (28) Porównanie cen eksportowych stosowanych wobec Unii wykazało, że w odniesieniu do wszystkich objętych próbą przedsiębiorstw/grup przedsiębiorstw ceny eksportowe spadły, wskazując *prima facie*, że miała miejsce absorpcja obowiązujących środków. W przypadku objętych próbą producentów eksportujących spadek cen eksportowych wyrażonych w euro był następujący:

	GARG Inox	KEI Industries	Nevatia Steel & Alloys	grupa Venus	Viraj Profiles	Raajratna Metal Industries
Zmiany cen eksportowych między ODP i ODA (EUR)	- 23,91 %	- 21,26 %	- 22,77 %	- 26,31 %	- 27,44 %	- 25,52 %

2. Dumping

- (29) Po ustaleniu ewentualnej absorpcji w odniesieniu do wszystkich objętych próbą producentów, marginesy dumpingu zostały ponownie obliczone zgodnie z art. 2 rozporządzenia podstawowego. W pkt 5.1.1 lit. a) zawiadomienia o wszczęciu producenci eksportujący zostali poproszeni o poinformowanie Komisji w terminie 15 dni od daty opublikowania tego zawiadomienia, czy chcą wnioskować o przegląd wartości normalnej na podstawie art. 12 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Z wyjątkiem grupy Venus wszyscy inni objęci próbą

producenci eksportujący złożyli wniosek o przegląd ich wartości normalnych na podstawie art. 12 ust. 5 rozporządzenia podstawowego oraz dostarczyli Komisji pełne i należyte poparte dowodami informacje dotyczące ponownego obliczenia ich marginesów dumpingu. Do celów obliczenia marginesów dumpingu podczas ODA dla grupy Venus, która nie wniosowała o przegląd jej wartości normalnych, wykorzystano wartości normalne ustalone podczas dochodzenia pierwotnego.

a) *Wartość normalna*

- (30) Dla objętych próbą producentów eksportujących wartość normalna została określona w sposób następujący:
- (31) Komisja najpierw przeanalizowała, czy łączna wartość sprzedaży krajowej w przypadku każdego objętego próbą producenta eksportującego jest reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową uznaje się za reprezentatywną, jeśli łączna wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom na rynku krajowym na jednego producenta eksportującego stanowi co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Na tej podstawie łączna sprzedaż produktu podobnego na rynku krajowym dokonana przez każdego objętego próbą producenta eksportującego była reprezentatywna.
- (32) Następnie Komisja określiła te rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub porównywalne z rodzajami produktów sprzedawanymi na wywóz do Unii, w odniesieniu do producentów eksportujących, z reprezentatywną sprzedażą krajową.
- (33) W dalszej kolejności Komisja przeanalizowała, czy krajowa sprzedaż dokonywana przez każdego objętego próbą producenta eksportującego na rynku krajowym w przypadku każdego rodzaju produktu, który jest identyczny lub porównywalny z rodzajem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii, była reprezentatywna zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu jest reprezentatywna, jeżeli całkowita wielkość sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu niezależnym klientom w okresie objętym dochodzeniem stanowi co najmniej 5 % całkowitej sprzedaży eksportowej identycznego lub porównywalnego rodzaju produktu do Unii.
- (34) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do każdego rodzaju produktu udział sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem w sprawie absorpcji, by móc zdecydować, czy do obliczenia wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy zastosować rzeczywistą sprzedaż krajową.
- (35) Wartość normalna opiera się na rzeczywistej cenie krajowej każdego rodzaju produktu niezależnie od tego, czy sprzedaż ta jest dokonywana z zyskiem, jeżeli:
- wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub od nich wyższej, stanowiła ponad 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; oraz
 - średnia ważona cena sprzedaży tego rodzaju produktu jest równa jednostkowym kosztom produkcji lub od nich wyższa.
- (36) W tym przypadku wartość normalna jest średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej tego rodzaju produktu w ODA.
- (37) Za wartość normalną przyjmuje się rzeczywistą cenę krajową danego rodzaju produktu wyłącznie dla krajowej sprzedaży z zyskiem w ODA, jeżeli:
- wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu stanowi nie więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu; lub
 - średnia ważona cena tego rodzaju produktu jest niższa od jednostkowych kosztów produkcji.
- (38) Wartość normalną obliczono jako średnią ważoną cen całej sprzedaży krajowej w ODA albo jako średnią ważoną wyłącznie sprzedaży z zyskiem. Wszystkie ceny zastosowane przy obliczeniach marginesów dumpingu zostały przeliczone na walutę indyjską przy zastosowaniu kursu wymiany walut odpowiadającego poszczególnym transakcjom.
- b) *Cena eksportowa*
- (39) Komisja zastosowała ceny eksportowe z ODA ustalone zgodnie z wyjaśnieniami w powyższych motywach 22–25.

c) *Porównanie*

- (40) Komisja porównała wartość normalną z ceną eksportową naliczaną przez wymienionych producentów eksportujących na podstawie ceny *ex-works*.
- (41) W przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia obiektywnego porównania Komisja dostosowała wartość normalną lub cenę eksportową, uwzględniając różnice mające wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Wprowadzono korekty dotyczące frachtu, ubezpieczenia, kosztu kredytu, kosztów opakowania oraz ceł.

d) *Margines dumpingu*

- (42) W przypadku objętych próbą współpracujących producentów eksportujących Komisja porównała średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiedniego rodzaju produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (43) Na tej podstawie średnie ważone marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocenieniem, kształtowały się następująco:

Nazwa przedsiębiorstwa	Porównywalność rodzajów produktu (%)	Margines dumpingu w ODP (%)	Margines dumpingu w ODA (%)	Zmiany marginesu dumpingu (p.p.)
GARG Inox	90,3	11,8	5,2	- 6,6
KEI Industries	62,2	7,0	3,8	- 3,2
Nevatia Steel & Alloys	81,9	4,1	4,0	- 0,1
Grupa Venus	96,6	11,6	12,4	0,8
Viraj Profiles	86,9	6,8	0,4	- 6,4
Raajratna Metal Industries	99,8	16,2	12,0	- 4,2

3. Poziom usuwający szkodę

- (44) Zgodnie z zasadą niższego cła na podstawie art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego Komisja ponownie obliczyła margines szkody w odniesieniu do grupy Venus, dla której zwiększył się margines dumpingu.
- (45) Poziom usuwający szkodę został ustalony przez porównanie średniej ważonej ceny importowej naliczanej przez grupę Venus w ODA ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody ceny produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych objętych próbą na rynku unijnym w ODA. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone jako odsetek średniej ważonej wartości importowej CIF.
- (46) Na tej podstawie margines szkody w odniesieniu do grupy Venus wzrósł z 23,4 % do 65,7 %.

D. WNIOSEK

- (47) Ponowne obliczenie marginesów dumpingu zgodnie z metodyką opisaną w powyższych motywach 31–38 wykazało, że dla pięciu spośród sześciu objętych próbą przedsiębiorstw margines dumpingu zmniejszył się w ODA. Dlatego też w odniesieniu do tych przedsiębiorstw należy zakończyć ponowne dochodzenie w sprawie absorpcji bez wprowadzania zmian środków pierwotnych. W przypadku grupy Venus margines dumpingu

obliczony dla ODA wzrósł w porównaniu z marginesem ustalonym w ODP, wskazując tym samym, że miała miejsce absorpcja. W związku z powyższym należy zmienić, zgodnie z art. 12 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, środki antydumpingowe wprowadzone względem przywozu produktu objętego postępowaniem w odniesieniu do grupy Venus.

- (48) W odniesieniu do grupy Venus Komisja porównała najpierw margines szkody z marginesem dumpingu zgodnie z zasadą niższego cła na podstawie art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Wysokość ceł powinna być ustalona na poziomie marginesu dumpingu. Jako że obecne ponowne dochodzenie nie ma wpływu na dochodzenie antysubsydyjne, cło wyrównawcze powinno zostać odjęte w celu ustalenia nowego cła antydumpingowego. W konsekwencji nowe cło antydumpingowe dla grupy Venus wynosi 9,4 % (tj. obecnie obowiązujący margines dumpingu wynoszący 12,4 % pomniejszony o 3 % cła wyrównawczego).
- (49) Zmieniona stawka cła antydumpingowego stosowanego do ceny netto na granicy Unii, przed ocenieniem, wynosi:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Cło wyrównawcze	Margines szkody	Stawka ostatecznego cła antydumpingowego
GARG Inox	11,8 %	3,4 %	22,6 %	8,4 %
KEI Industries	7,0 %	0,0 %	41,9 %	7,7 %
Macro Bars and Wires	0,0 %	3,4 %	30,3 %	0,0 %
Nevatia Steel & Alloys	4,1 %	3,4 %	23,8 %	0,7 %
Raajratna Metal Industries	16,2 %	3,7 %	17,2 %	12,5 %
Grupa Venus	12,4 %	3,0 %	65,7 %	9,4 %
Viraj Profiles	6,8 %	0,0 %	32,1 %	6,8 %
Współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą	8,4 %	3,4 %	23,7 %	5,0 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	16,2 %	3,7 %	65,7 %	12,5 %

- (50) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić utrzymanie obowiązujących środków. Wyznaczono również termin, w którym strony mają możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze, o ile były uzasadnione, zostały należycie uwzględnione.
- (51) Dwie zainteresowane strony przedłożyły uwagi kwestionujące wnioski Komisji.
- (52) Skarżący powtórzył twierdzenie, które zostało już wyrażone w skardze, że spadek cen eksportowych nie wynika ze zmian cen surowców. To oświadczenie zostało poparte danymi wykazującymi wzrost cen niklu po wprowadzeniu środków ostatecznych.
- (53) Zważywszy jednak, że środki pierwotne opierały się na ustaleniach na podstawie okresu objętego dochodzeniem pierwotnym, prawidłowe porównanie należy przeprowadzić między cenami surowców w okresie objętym dochodzeniem pierwotnym a cenami odnotowanymi w okresie objętym dochodzeniem w sprawie absorpcji. Takie porównanie wykazuje spadek cen surowców, należy zatem odrzucić powyższy wniosek.

- (54) W odniesieniu do jednego producenta eksportującego, który nie wnioskował o określenie nowej wartości normalnej, skarżący stwierdził, że Komisja popełniła błąd w obliczeniach. Skarżący zastosował jednak kurs wymiany INR/EUR z początku ODA do cen ustalonych podczas ODP oraz kurs wymiany INR/EUR z końca ODA do cen ustalonych podczas ODA, co przekreśliło jego argumentację. Dlatego wniosek ten trzeba było odrzucić.
- (55) Producent eksportujący, w przypadku którego cło antydumpingowe zostanie zmienione, stwierdził, że Komisja nie przeprowadziła oceny rzekomej niewystarczającej zmiany cen w sposób zgodny z rozumieniem i celem art. 12 rozporządzenia podstawowego. Zarzucił on, że Komisja, dokonując porównania cen, powinna była uwzględnić zmiany kursu walut oraz zmiany kosztów produkcji, które odnotowała wobec innych producentów eksportujących, którzy wnioskowali o zastosowanie art. 12 ust. 5, zgodnie z wymaganymi zasadami dobrej administracji.
- (56) W istocie ten rodzaj wniosku odnosi się do kosztów produkcji i może być jedynie uwzględniony w kontekście ponownego rozpatrzenia wartości normalnej. Zgodnie jednak z art. 12 ust. 5 rozporządzenia podstawowego rzekome zmiany wartości normalnej uwzględnia się wyłącznie w przypadkach, gdy pełne informacje na temat zweryfikowanych wartości normalnych zostaną udostępnione Komisji. Tak nie było w tym przypadku i dlatego wniosek zostaje odrzucony.
- (57) Ten sam producent eksportujący przedłożył również wiele uwag i wniosków dotyczących określenia jego marginesu dumpingu na podstawie cen eksportowych w ODA i wartości normalnych określonych w ODP.
- (58) Wezwał on Komisję do wyłączenia transakcji dokonanych przez jego importera powiązanego w pierwszym miesiącu ODA, ponieważ sprzedaż ta odnosiła się do towarów wysłanych przez indyjskich producentów eksportujących z grupy Venus przed ODA na podstawie cen ustalonych również przed ODA. Podkreślił on ten argument, twierdząc, że sprzedaż z Indii na rzecz importera powiązanego oraz sprzedaż importera powiązanego na rzecz unijnych klientów niepowiązanych stanowi sprzedaż typu *back to back*.
- (59) Przede wszystkim należy zauważyć, że Komisja nie uważa procesu sprzedaży producenta eksportującego do Unii za transakcję typu *back to back*. Sprzedaż z Indii podczas ODA na rzecz importera powiązanego mogła być dokonywana przez jakiegokolwiek producenta eksportującego z grupy producentów eksportujących, również koszty jej wysyłki mogły być dzielone, a odpowiadające jej przywożone produkty były często sprzedawane różnym unijnym klientom oraz częściowo zostały ujęte w zapasach importera powiązanego. Równocześnie oznacza to, że sprzedaż na rzecz niepowiązanego klienta unijnego zgłoszona przez importera powiązanego w ODA mogła stanowić część przynajmniej jednej bezpośredniej dostawy z Indii od przynajmniej jednego indyjskiego producenta eksportującego wchodzącego w skład grupy lub mogła być sprzedażą z zapasów importera lub połączeniem tych dwóch form sprzedaży. Powyższe okoliczności nie powodują, że tego rodzaju przywóz można uznać za sprzedaż typu *back to back*.
- (60) Bardziej istotny jest jednak mechanizm ustalania cen, w którym cena podstawowa ustalona w ramach początkowego porozumienia cenowego ma być od czasu do czasu korygowana przez stosowanie tzw. dopłaty do stopu obowiązującej w momencie dostawy. Jest to sprzeczne z twierdzeniem, że ceny są ustalane na długo przed ODA. W konsekwencji wniosek o wykluczenie sprzedaży dokonywanej przez importera powiązanego w pierwszym miesiącu ODA należy odrzucić.
- (61) Ten sam producent eksportujący poprosił Komisję o przyjęcie zmienionego wykazu transakcji sprzedaży zawartych przez importera powiązanego, w którym skorygowano rodzaje produktu zgodnie z korektami wprowadzonymi podczas dochodzenia na miejscu w Indiach. Stwierdził on, że byłoby to odpowiednie podejście, ponieważ cała sprzedaż była sprzedażą typu *back to back*.
- (62) Komisja nie mogła przyjąć tych nowych informacji o transakcjach sprzedaży na tak zaawansowanym etapie procedury, ponieważ nie była w stanie ich zweryfikować. Ponadto, jak wskazano powyżej, w toku dochodzenia wykazano, że wymienione transakcje sprzedaży nie mogą być uznane za sprzedaż typu *back to back*. Należy zauważyć, że producent eksportujący miał wystarczająco dużo czasu między dochodzeniem na miejscu w Indiach (pierwszy tydzień marca 2015 r.) i dochodzeniem na miejscu u niemieckiego importera powiązanego (połowa kwietnia), aby przedłożyć zmieniony wykaz transakcji sprzedaży.
- (63) Ten sam producent eksportujący odnotował, że w przypadku konkretnego rodzaju produktu Komisja nie wykorzystwała wartości normalnej ustalonej w dochodzeniu pierwotnym.
- (64) Komisja potwierdziła tę uwagę i zweryfikowała marginesy dumpingu ustalone w toku dochodzenia w sprawie absorpcji przez zastosowanie wartości normalnej ustalonej w dochodzeniu pierwotnym.

- (65) Wymieniony powyżej producent eksportujący twierdził, że jego koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne zostały arbitralnie ustalone na poziomie 5 %, a powinny być oparte na danych zgromadzonych podczas dochodzenia na miejscu u jego importera powiązanego oraz nie powinny obejmować kosztów transportu i innych bonifikat, które zostały już odjęte od cen odsprzedaży przy konstruowaniu cen eksportowych.
- (66) Wniosek ten został uznany za uzasadniony, ponieważ w toku dochodzenia na miejscu stwierdzono, że przy obliczaniu dumpingu dla tego producenta eksportującego zastosowano koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne niższe od 5 %.
- (67) Producent eksportujący utrzymywał także, że uwzględniona marża zysku wynosząca 5 % jest zbyt wysoka dla takiego rodzaju przemysłu oraz że w podobnych okolicznościach Komisja zastosowałaby marżę zysku wynoszącą nie więcej niż 1–2 %.
- (68) Wobec braku współpracy importerów niepowiązanych w toku dochodzenia w sprawie absorpcji Komisja podjęła decyzję o wykorzystaniu danych z dochodzenia pierwotnego, które uznano za wystarczająco aktualne, gdyż opierały się na ODP kończącym się w marcu 2012 r. Marże zysku przesłane przez producenta eksportującego na poparcie jego wniosku reprezentowały średnie marże zysku przed opodatkowaniem z lat obrotowych 2011–2013 oraz opierały się głównie na danych finansowych zgromadzonych w państwach południowoeuropejskich, w których sytuacja gospodarcza w tym okresie nie była optymalna. Komisja zdecydowała zatem o wykorzystaniu ustaleń z dochodzenia pierwotnego, tj. zysku wynoszącego 2,65 % dla importera niepowiązanego. Taka wartość została ostatecznie zastosowana przy konstruowaniu cen eksportowych w oparciu o ceny odsprzedaży naliczane przez importera powiązanego na rynku unijnym.
- (69) Wreszcie producent eksportujący stwierdził, że Komisja błędnie określiła wartości CIF na poziomie importera powiązanego, ponieważ ustalone wartości CIF są niższe od wartości zgłoszonych przez importera powiązanego na granicy Unii, które posłużyły za podstawę nałożonego cła antydumpingowego.
- (70) Komisja ustaliła wartości CIF na podstawie ustaleń wynikających z dochodzenia, ponieważ wartość zgłoszona na granicy Unii jest w każdym przypadku ceną transferową w ramach grupy. W szczególności ustalono, że nie ma związku systemowego między ceną odsprzedaży na rynku unijnym i ceną transferową, jako że tzw. dopłata do stopu dodawana czasami do ceny podstawowej przy odsprzedaży nie odpowiada dopłacie do stopu uwzględnionej przy ustalaniu ceny transferowej. Wniosek ten został zatem odrzucony.
- (71) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z wysoką różnicą w stawkach celnych, uważa się, że w tym przypadku potrzebne są specjalne środki, aby zapewnić odpowiednie stosowanie ceł antydumpingowych. Te specjalne środki, mające zastosowanie jedynie do przedsiębiorstwa, dla którego zastosowano indywidualną stawkę celną, obejmują: przedstawienie organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która powinna być zgodna z wymogami określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega rezydualnemu cłu antydumpingowemu mającemu zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.
- (72) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym Rady (UE) nr 1106/2013 w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego, mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Stawka celna (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Garg Inox, Bahadurgarh, Harijana i Pune, Mahasztra	8,4	B931
KEI Industries Ltd, New Delhi	7,7	B925

Przedsiębiorstwo	Stawka celna (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Macro Bars and Wires, Bombaj, Maharashtra	0,0	B932
Nevatia Steel & Alloys, Bombaj, Maharashtra	0,7	B933
Raajratna Metal Industries, Ahmedabad, Gudźarat	12,5	B775
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Bombaj, Maharashtra	9,4	B776
Precision Metals, Bombaj, Maharashtra	9,4	B777
Hindustan Inox Ltd, Bombaj, Maharashtra	9,4	B778
Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd, Bombaj, Maharashtra	9,4	B779
Viraj Profiles Limited, Palghar, Maharashtra and Bombaj, Maharashtra	6,8	B780
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku	5,0	zob. załącznik
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	12,5	B999"

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Stosowanie indywidualnej stawki celnej ustalonej dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 i w załączniku uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać datowane oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego taką fakturę, z podaniem jego imienia, nazwiska i stanowiska. Takie oświadczenie sporządzone jest w sposób następujący: »Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] drutów ze stali nierdzewnej sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [kod dodatkowy TARIC] w Indiach. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą«. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 września 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący